

У результаті можна дійти висновку, що суворі умови створені внаслідок введення карантину через всесвітню пандемію COVID-19, суттєво вплинули на життя людей особливо в психологічному плані. Причиною є підвищена соціальна тривога, що викликана нав'язливо-кампульсивною поведінкою, пов'язана з гермофобією, тобто страх мікробів. На думку психологів, наслідки пандемії триватимуть ще довго після її завершення.

1. COVID-19: <https://ru.wikipedia.org/wiki/COVID-19>
2. Освіта в умовах пандемії у 2020/2021 році: аналіз проблем і наслідків: <https://cedos.org.ua/researches/osvita-v-umovah-pandemiyi-analiz-problem-i-naslidkiv/>
3. Річниця інфодемії. Із якими фейками про COVID-19 Україна та світ борються вже понад рік: <https://voxukraine.org/richnitsya-infodemiyi-iz-yakimi-fejkami-pro-covid-19-ukrayina-ta-svit-boryutsya-vzhe-ponad-rik/>
4. Чабан О. С. Психічне здоров'я в період пандемії COVID-19 (особливості психологічної кризи, тривоги, страху та тривожних розладів) [Електронний ресурс] / О. С. Чабан, О. О. Хаустова. URL : <https://neuronews>
5. Зливков, В. Л., Лукомська, С. О., Федан, О. В. (). Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях. Київ.: Педагогічна думка, 2016.

Надія СЛІВІНСЬКА

студентка Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:

Олексій ХАЛАПСІС

завідувач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
доктор філософських наук, професор

СМЕРТНА КАРА ЧИ ДОВІЧНЕ УВ'ЯЗНЕННЯ?

На демократичну державу покладається відповідальність охороняти життя та здоров'я громадян, а також забезпечити законність і правопорядок. Дехто стверджує, що смертна кара не відповідає вимогам демократизму та гуманності та не гарантує зменшення рівня кримінальності у державі. Чи так це насправді?

В Україні на утримання одного ув'язненого витрачається значно більше, ніж середня заробітна плата державного службовця, що з економічного боку виглядає не дуже нерозумно. Можливо, гуманізм щодо

злочинців покращує кримінальну обстановку? Візьмемо за приклад країни, в яких законом передбачена найвища міра покарання – Японію, в якій коефіцієнт рівня вбивства сягає 0,3, в Індії – 3,4, в Єгипті – 1,2, в ОАЕ – 0,8. З іншого боку, в деяких країнах, де скасована смертна кара, чи на її застосування накладено мораторій, ці цифри геть інші, зокрема, в Україні – 14,5, у Гренландії – 19,2. Отже, смертна кара є надзвичайно ефективним регулятором суспільної поведінки, так як вчиняючи злочин, громадяни обмірковує подальше існування в умовах його відсутності.

Покарання полягає у стражданні, оскільки останнє очищає людину і разом із тим пом'якшує в очах суспільства тяжкість її вини, оскільки справедливе обурення поступається місцем співчуттю, і цим винний знову повертається в суспільне середовище. Почуття моральності зміцнюється у суспільстві, коли воно знає, що страждає злочинець, який раніше загрожував. Але при цьому, на думку німецького юриста Йозефа Колера, «у суспільства виникає прагнення піддавати винного такому покаранню, яке було б незрівнянно тяжчим, ніж те, котрого міг би бажати сам потерпілий» [1, с. 131]. Правильніше, на його думку, піддавати злочинця такому стражданню, котре відповідатиме справедливій віддачі за вчинене і знищенню вини [1, с. 127]. З цього випливає, що застосування смертної кари за вбивство лише впевненіше захищає право на життя громадян від свавільного його позбавлення. І це цілком відповідає демократизму і гуманізму, так як несе виховний і повчальний характер і підтримує авторитет закону. У разі погодження з думкою, що в найвищій мірі покарання немає людяності, гуманізм застосовується до злочинця, а до людей, яким загрожує подібна поведінка, ні. Тож держава має зробити все можливе, щоб запобігти скоєнню найважчих злочинів, і вбивці таким чином самі вирішували свою долю.

Багато злочинців не осмислюють своєї причетності до скоєних ними злочинів через свою духовну бідність. На це значною мірою впливає фактор виховання – обов'язок, який покладається на батьків і державу. Адже освітні заклади, як і цінності сімейного кола є фундаментальними аспектами закладання першого поверху розсудливості. Тобто, вина лягає не тільки на плечі злочинця, а і на того, хто був причетним до виховання особистості. Проте людина є особисто вільною і, досягнувши відповідного віку, сама робить свій вибір.

Проте тяжкі злочини не завжди робляться власноруч. Це можна зробити через прийняття підступних законів і віддання злочинних наказів, керуючись своєю владою і вседозволеністю. Тому список тих, до яких можна застосувати смертну кару, треба розширити до можновладців та народних представників, які своїми політичними рішеннями впливають на життя народу. Адже за останні роки ніхто ще не поніс справедливої відповідальності за події 2013–2014 років в Україні, незважаючи на очевидні порушення з боку носіїв влади, зловживання службовим станом, порушення моральних принципів та

верховенства права. Оскільки не було вжито необхідних заходів на попередні дії, немає жодних гарантій, що вони не повторяться.

Висновок. Законодавством не завжди вдається передбачити всі можливі варіанти скоєння злочину, тому заради збереження життя застосування смертної кари поновить справедливість і залишить питання гуманності на розсуд злочинця, чинити дії, за які він понесе тотожне покарання, чи утриматись від них. З погляду на те, що людські якості формуються з дитинства, слід залучити до покарання учасників подій, які вплинули на жорстоку поведінку. Такі дії змусять думати осіб ефективніше і ставитись відповідальніше до виховання, духовного розвитку та їх наслідків. Ужиття таких заходів забезпечить гарантії людських прав на життя з більшою вірогідністю їхнього дотримання. Адже існують дві сторони: постраждалого і осудного, і до кожної слід віднестись з рівним рівнем уваженні про справедливість, гуманність та всі чинники, притаманні правовій, демократичній державі.

Олександр СПІВАК

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
кримінальної поліції

Науковий керівник:

Артем ПЛАХОТНИЙ

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ COVID 19

Коронавірус став великою несподіванкою для людства. У 2015 році – під час щорічного виступу на Міжнародній конференції TED (платформа для обговорення «ідей, які варті поширення»), Білл Гейтс закликав людство витратити гроші, для боротьби з особливо небезпечними вірусами. До того ж, він не обмежився загальними зверненнями, а перерахував низку вагомих аргументів про актуальність завдання, яке має виконати людство, бути готовим боротися з такими вірусами, що, за його словами, найбільш становлять загрозу глобальної катастрофи.

На конференції також обговорювали галузі гуманітарної та економічної сфери: